

עין משפט
גד מצוה

בה א מיי פייג מהל' גירושין הל' ח סמג עשין ג טוש"ע אה"ע סימן ח סעיף ג:

בו ב מיי פ"ה מהלכות שבעות הל' כ סמג לאחין דלת טוש"ע י"ד סימן דלו סעיף ד:

בו ג מיי פייג מהל' גירושין הל' כט סמג עשין ז טוש"ע אה"ע סימן ח סעיף ג וסע"ה:

בח ד מיי שם הל' ט טוש"ע שם סעיף יג:
בב ה מיי שם הל' יא טוש"ע שם סעיף (ב) ד:

ל ד מיי שם הלכה ט טוש"ע שם סעיף יג:
לא ז מיי שם הל' כה טוש"ע שם סעיף ד:
לב ח מיי שם הל' יא טוש"ע שם סעיף ד:

	
מוסף רש"י	
 	

מוסף רש"י אגב איצטא. כשנפל עליהם דמקס וזקוקים (בברכות ג,ג). אין מזכירין מעשה נסים. להביא רמיה מתי (וחזין ג,ג). שבועה שלא אישן שלשה ימים מלקין אותו. שנשבע לשה ומעשה שילת שבעה מפי הוה כושע על העמוד של אפן שהוא של זהב, שאף זה נשבע על דבר שאי אפשר, וכשנשבעת (כט). תנן דהיינו שבעת שזא ומייסע על זדוהו ממות ונגון שמהו צו (סוכה ג,ג). דדבר שאי אפשר הוה ומשנשבע יתמה לשקר (שבעות ה) או: לאתרי מלקין אותו שיטין אויל דנדר כדבר שאין יוכל לעמוד צו (נדרים טו). לעולי חופר שיחין. לעולי רגלים בדרסיס (ביק ג,ג). שעה ראשונה. שעדיין הוה רמיה להיות מיה בתוך המים, אמר להם שלום, תעלה, וכן שניה (שם). שלישית. דהוה לה שעות שתלא נפשה אס יטנה שם, אמר להם עלתה. כבר עלתה ודאי כדאמרין לקמן דפשיטא ליה דלא ממות שם (שם). זכר של רחלים. אילו של יצחק, וזקן מנהיגו. אברהם (שם). דבר שהצדיק מתעסק בו. לחפור צרות לעולי רגלים (שם). עם סביביו. לדיקס הדנקס צו (שם). ונורא על כל סביביו. מטיל חמת משפטו עליהם (שם).

קכא:

אמרו לו תחלתו מכבה וסופו מבעיר. אית דגרסי לעיל ליורה מלאה יין ושמן אין מעידין עליו והוה האי תנא שלישי ולספרים דגרסי לעיל מעידין עליו הוה תנא קמא וכן פרי"ח דמנא דסיפא לא פליג אתנא קמא אלא מפרש טעמא דמילתיה:

אין מזכירין מעשה נסים. תימיה

לר"י והא קאמר לעיל נפל לגזב אריות אין מעידים עליו וכן מים שאין להם סוף וי"ל דלזינו ממש מעשה נסים אלא יש לתלות שאינם רעצים וזמנים שאין להם סוף יש לתלות דדף של ספינה וגל טורד ומיהו יש בירושל' נפל לגזב של אריות אין מעידין עליו שמא נעשה לו נס כדניאל נפל לכשנן של אש אין מעידין עליו חוששין שמא נעשה לו נס כחנניה מישאל ועזריה רוחה לומר שנפל באש וברח לו מן האש בשום ענין (ור' מאיר חולק אצרייתא דלעיל: **אף** ע"פ בן מת בנו בצמא. מכל מקום לא הוה דבר אן שננטער צו הצדיק (ה) שלא עשה הכור: **הרי** אנו באין מלפסוד בו'. וממתי הכי פירושא הרי אנו הולכין לצייתו שנאנו מלפסוד: של

ובאו והודיעו לרבי חנינא בן דוסא שעה ראשונה אמר להם שלום שניה אמר להם שלום שלישית אמר להם עלתה אמר לה בתי מי העליך אמרה לו זכר של רחלים נודמן לי וזקן מנהיגו אמרו לו נביא אתה אמר להם לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי אלא דבר שהצדיק מתעסק בו יכשל בו זרעו אמר רבי אבא אע"פ כן מת בנו בצמא שנאמר וּסְבִיבוּ נִשְׁעָרָה מֵאֵד מִלֹּמֶד שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִדְּקֵדֵק עִם סְבִיבוּ כַּחוּט הַשְּׁעָרָה ר' חֲנִינָא אָמַר מֵהֵכָּא אֶל נַעֲרִין בְּסוּד קְדוּשִׁים רַבָּה וְנֹרָא עַל כָּל סְבִיבוּ: **מתני'** אִפְּלוּ שִׁמְעוּ מִן הַנְּשִׁימִ אוֹמְרוֹת מִת אִישׁ פְּלוֹנִי דִּין ר' יְהוּדָה אוֹמַר דַּאֲפִי שִׁמְעוּ מִן הַתִּינוּקוֹת אוֹמְרִים הָרִי אֲנִי הוֹלֵכִין לִסְפוֹד וּלְקַבּוֹר אֶת אִישׁ פְּלוֹנִי בֵּין שְׁהוּא מִתְכּוּיִן וּבֵין שְׁאִינוּ מִתְכּוּיִן ר' יְהוּדָה בֵּן בָּבַא אוֹמַר הַבִּישְׂרָאֵל אֶע"פ שְׁהוּא מִתְכּוּיִן וּבַעֲבוּד כּוֹכְבִּים אִם הִיָּה מִתְכּוּיִן אִין עֵדוּתוֹ עֵדוּת: **גב'** וּדְלֵמָּא לֹא אוֹלִי אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר שְׂמוּאֵל יְדֻקָּאמְרִי הֲרִינוּ בֵּאִין מִלְּסְפוֹד וּמִלְּקַבּוֹר אֶת אִישׁ פְּלוֹנִי וּדְלֵמָּא קִמְצָא בַּעֲלֵמָּא שְׂכִיב לִיָּה וְאִסִּיקוּ לִיָּה עַל שְׂמִיָּה דְקָאמְרִי כֵּן וְכֵן רַבְּנָן הוּוּ הֵתֵם כֵּן וְכֵן סַפְדֵּנִי הוּוּ הֵתֵם: ובעובד כוכבים אם היה מתכוין וכו': אמר רב יהודה אמר שמואל לא שנו אלא שנתכוין להתיר אבל נתכוין להעיד עדותו עדות היכי ידעינן אמר רב יוסף בא לבית דין ואמר איש פלוני מת השיאו את אשתו זהו נתכוין להתיר מת סתם זהו נתכוין לעדות איתמר נמי אמר ריש לקיש לא שנו אלא שנתכוין להתיר אבל נתכוין להעיד עדותו אמר ליה ר' יוחנן לא כך היה מעשה באושעיא ברבי שהתירם עם שמנים וחמשה זקנים אמר להם לא שנו אלא שנתכוין להתיר אבל נתכוין להעיד עדותו עדות ולא הודו לו חכמים אלא מתניתין דקתני ובעובד כוכבים אם היה מתכוין אין עדותו עדות היכי משכחת לה במסיח לפי תומו וכו' ההוא דהוה קאמר ואויל מאן איכא בי חיואי מאן איכא בי חיואי שכיב חיואי ואנסבה רב יוסף לרביתהו ההוא דהוה קאמר ואויל ווי ליה לפרשא זריזא דהוה דהוה קאמר ואויל מאן איכא בי חסא טבע חסא אמר רב נחמן האלקים אכלו כוורי לחסא מדיבוריה דרב נחמן אולא דביתהו דחסא ואינסבא ולא אמרו לה ולא מידי אמר רב אשי שמע מינה הא דאמור רבנן מים שאין להם סוף אשתו אסורה הני מילי לכתחלה אבל אי נסיב לא מפקין לה מיניה איכא דאמרי אנסבה רב נחמן לרביתהו אמר חסא גברא רבה איתיה אם איתא דסליק קלא אית ליה למילתא ולא היא לא שנא גברא רבה לא שנא גברא רבה דיעבד אין לכתחלה לא: ההוא עובד כוכבים דהוה קאמר ליה לישראל קטול אספסתא ושדי לחיואי בשבתא ואי לא קטילנא לך כדקטילנא לפלוני בר ישראל דאמרי ליה בשיל לי קדירה בשבת ולא בשיל לי וקטילתיה שמעה דביתהו ואתאי לקמיה דאב"י שהיתא תלתא

האשה בתרא פרק ששה עשר יבמות

שםא חבר הוא. יודע ללחוש: **אגב** איללל. שדוחקן כשעומד עליהם. אבל גזב אריות רחב הוא ואין עומד עליהן ופעמים שאינם רעצים ואין אוכלין אותו: **ליורה מלאה יין ושמן**. מרומחת על האור: **שהוא מצעיר**. כשנפל אדם לתוכו וניתנו השמן על האור ומצעירו יותר ויותר ולא שבתה רמיחת היורה ואמקו רגליו ולא יכול לזאת ומת: **מפני שהוא מכבה**. כשניתנו על האור כיצחו. ואע"פ שלא יכול לזאת לא מת שהיורה נתקררה לאחר זמן שצתו רמיחותיה כשכבה האש: **וסופו מצעיר**. דרך צקעת שמכבין אותה צמים להיות חוזרת ודולקת יותר מנחתמלתה: **מעשה נסים**. אפילו אינו מת מחמת המים היה לו למות מחמת דבר אחר: **כיפין על גבי כיפין**. כיפין כמין צנינים ולאולמות ונשען עליהן וישן: **דששא**. הוה. וחלקין ומעומד אין אדם ישן: **מסריך**. מתחזק ומדבק עליהן מעט: **חופר שיחין**. לעולי רגלים ומים מתכנסים צהן והיו שומין הן ובהמתן: **שלום**. שעדיין יכולה לחיות וכן צניהה אבל שלישית שאינה יכולה לחיות אמר להן עלמה לה שידוע היה לו שלא ממות שם כדלקמן דבר שהיה מתעסק צו אותו לדיק אציה לא יכשל צו זרעו: **של רחלים**. זה אילו של יצחק: **זקן אחד מנהיגו**. זה אברהם: **נביא אסא**. לדעו שלא ממות: **מתעסק צו**. צטורח עשייתו: **אע"פ** כן מס צנו. של ר' נחוניא בלמא שכן דרכו של מקוס לדקדק עם החסידים: **וסביצו נשערה**. לשון חוט השערה.

עם סביציו עם לדיקס ההולכים אחריו: **מתני'** **אפילו שמע מן הנשים**. שלא היו מתכוונות להעיד ומסיחות לפי תומן: **דיו**. ויכול לילך להעיד ולהשיא את אשתו: **צין שהוא מסוכין**. לעדות: **גב'** **קמלא צעלמא**. חגב או נמלה המייתו המינוקות והעלו לה שם איש פלוני כדך שהמינוקות משחקין: **אכל נסכין להעיד**. ולא להמיר את אשתו: **עדומו עדות**. ומנשא אשתו: **היכי משכחם לה**. דלא נתכוין להעיד ולא להמיר: **חיואי**. שם האיש: **מאן איכא צי חיואי**. מי מאנשי ציתו של צית חיואי שישמע דברי דשכיב חיואי: **לפרשא זריזא**. גבור חיל וישראל היה: **מדיבוריה דרב נחמן**. דאמר אכלוה כוורי ולא אמר מי יתן שיעלה וינצל אזלא דציתיה ואינסבא: **קטול אספסתא ושדי**. קצץ שחת לצהמות: **שמעה דציסא**. דההוא דאמר עובד כוכבים עליה קטילתיה ואתמ לקמיה דאב"י: תלמא

אמר חסא גברא רבה איתיה אם איתא דסליק קלא אית ליה למילתא ולא היא לא שנא גברא רבה לא שנא גברא רבה דיעבד אין לכתחלה לא: ההוא עובד כוכבים דהוה קאמר ליה לישראל קטול אספסתא ושדי לחיואי בשבתא ואי לא קטילנא לך כדקטילנא לפלוני בר ישראל דאמרי ליה בשיל לי קדירה בשבת ולא בשיל לי וקטילתיה שמעה דביתהו ואתאי לקמיה דאב"י שהיתא תלתא

מסורת הש"ס

א) נברכות (ג,ג).
ב) [מוספתא פיי"ד].
ג) נברכות ס. חולין מג,י.
ד) סוכה גג. נדרים טו.
ה) שבעות כה, א) צ"ק ג.
ו) ע"ש שקלים פ"ה ה"א:
ז) [נמשנה שנמשיות הגירסא עד שיהא,י] (י) [י"ל]
התרים ערוך ערך תרים
ז' ע"ש פירוש וכו"א צ"י
אה"ע סימן ח,י] (ח) [גטין יט:
כח: צ"ק קיד:י].
ט) [גירסת הערוך לחומא בערך קטל,י] (י) [נע' מוספות סנהדרין עד: ד"ה קטול,י]
ס) גירסת רש"ל ופס"י דענן חולקין,

תורה אור השלם

1. לך כנוס את כל הקהודים הנמצאים בשתשן וצמוז עלי ואל תאכלו ואל שלשת ימים לילה ויום גם אַני וְנַעֲרַתִּי אֲצֻם בן ובכן אבוא אל הפולך אשר לא בדת ובאָשר אֲבִדְתִּי אֲבִדְתִּי:

אסתר ד טז

2. יבא אֶלְהִינוּ וְאֵל יִקְרָשׁ אֶשׁ לַפְּנֵי תֹאבֵל וסְבִיבוּ נִשְׁעָרָה מֵאֵד:

תהלים ג ג

3. אֵל נִגְרֶץ בְּסוֹד קִדְּשִׁים רָבָה וְנֹרָא עַל כָּל סְבִיבוּ:

תהלים פט ח

גליון הש"ס

גכ' א"ר נתמן האליקס
ב'. בתשובת מיי ס' שיש סימן יב י' ואין לתמוה על ר"י ואלשתבע דלכלי כוורי לחסא היכי אשתבע הכי כיון דאמר אשתו אסורה אלאמא מספקא ליה אי מית אי לא. וי"ל דרובס אין יעולין ור"י שפיר אשתבע דלפי' דניתי נפשות אולי בתר רובא אלא דבעיות מממירין ואמרי' דלכתחלה לא משא אע"ג דרובס מתיי' עכ"ל ועי' משוכת הירא"ח ח"ב סימן מא':

הגהות הב"ח

א) תוס' ד"ה אף וכו' שלא עשה הכור. י"צ כלומר שאין הכור עשהה זה שמת צלמא:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) ת"ה אע"פ וכו' לא הוה דבר שננטער צו כו'. י"צ עי' רי"ף"ק בתדושי אגדות: